SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2391

av Oscar Sjöstedt m.fl. (SD)

Konservativ politik för samtid och framtid

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra monarkens uppgift att utse regering och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att riksmötet under högtidliga former bör öppnas på Slottet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Karl XI:s drabanter och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om statsrådsförsäkran och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att manifestera riksdagens öppnande mer externt och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tronföljd och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kröning av nästa monark och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om allmänna helgdagar och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om valborgsdagen och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en allmän flagglag och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den konservativa idétraditionen utgår från principen om små och noggrant övervägda förändringar över tid. I det moderna Sverige har tyvärr ofta motsatsen rått. Gamla företeelser har avfärdats som omoderna, odemokratiska eller helt enkelt inte progressiva nog. De som har haft invändningar har inte sällan anklagats för att vara bakåtsträvare eller ännu värre; för att ha bristande demokratisyn. Detta har inneburit att traditioner offrats på det progressiva altaret utan att någon verklig konsekvensanalys genomförts eller att lagstiftaren bekymrat sig över det vacuum som uppstår för medborgarna när landet kliver ur sin egen historia. De senaste åren har emellertid konservativa idéer åter börjat vinna gehör. Allt fler tycks ifrågasätta föreställningen om att samhällsutveckling alltid måste innebära att det gamla lämnar plats för det nya. I stället har värdet av tradition, historia och kulturarv åter fått större utrymme i samhällsdebatten. Under 2024 började kungliga ordnar åter delas ut till svenska medborgare efter ett uppehåll på 50 år, ett återuppväckande av en fin tradition som Sverigedemokraterna drivit på för. För att en tradition skall vara värd att återuppväckas eller bevaras räcker det inte alltid bara med att den är anrik, den skall även fylla en funktion och ha en naturlig plats i det moderna samhället. I denna motion presenterar våra förslag för en sammanhållen konservativ reformagenda. Politik för Sverige i tiden.

Arbete och ceremonier i samband med regeringsbildning

Kungen eller drottningen bör – precis som i alla andra europeiska monarkier – i egenskap av statschef och samlande symbol för riket, återta den roll som talmannen idag har att genomföra sonderingssamtal med partiföreträdarna och därpå föreslå statsminister för Riksdagen. Efter att riksdagens valt statsminister och denne anmält statsråd för riksdagen och skifteskonselj genomförts på slottet bör det vara monarkens, inte talmannens, uppgift att utfärda förordnandet för statsministern. På detta sätt minskar risken för att talmannens val av statsminister blir en återspegling av dennes eventuella lojalitet mot sitt parti eller partigrupp. Monarkens roll som statschef förtydligas därtill utan att det demokratiska statsskicket rubbas eftersom det är Riksdagen och den av denna valda statsministern som utövar all verklig politisk makt. I anslutning till att nya statsråd tillträder bör dessa svära en moderniserad statsrådsförsäkran. Den senaste versionen från 1958 torde kunna tjäna som förlaga.

För att ge denna process den storslagna inramning som den förtjänar bör riksmötets öppnande flytta åter till Stockholms slott – givetvis med inslag av Karl XI:s drabanter.

Eftersom detta är en tilldragelse som är viktigt för hela landet bör ceremonin sträckas ut på stan.

Succession och monarki

I mer än 1 000 år har Sverige varit en monarki, och skall så förbli. Fram till 1974 fanns en stadga i Successionsordningen att om den olyckliga händelsen skulle inträffa att Sverige står utan tronföljare, så skall riksdagen skyndsamt tillse att en ny kung eller drottning kan väljas. Denna ordning bör återinföras. Tidigare exempel på valda kungar i Sverige är Gustav Vasa, och även nuvarande kungens anfader Karl XIV Johan.

När den engelska kungen Charles III efterträdde Drottning Elisabeth II genomfördes kröningen i Westminister Abbey. Kröningen blev en mycket uppskattad folkfest och trots att många av orden och utsmyckningarna var gamla blev det en angelägenhet för hela det brittiska folket.

Den senaste svenske monarken att krönas var Oscar II i maj 1873. Givet rätt förutsättningar och inramning finns inga skäl att betvivla att en återinförd kröningsritual skulle kunna bli lika lyckad för svenskt vidkommande. Inför nästa trontillträde bör därför frågan om en modern kröningsritual utredas. Utredningen bör ha ett nära samarbete med hovet.

Helgdagar

För att skydda de svenska helgdagarna från av mediaetablissemanget ivrigt påhejade vänsterpolitikers klåfingrighet bör de svenska helgdagarna skyddas i större omfattning än vad de görs idag. Detta skulle kunna ske genom att det krävs kvalificerad majoritet för att förändra Lag (1989:253) om allmänna helgdagar, men även genom att lyfta in helgdagarna i grundlagen. Vid en sådan förändring bör, för att understryka att den är en angelägenhet för hela svenska folket, första maj börja benämnas Valborgsdagen.

Flagga och nationella symboler

I ett kungligt brev från 19 april 1562 sägs att svenska flaggan skall vara ”Gult udi korssvijs fördeelt påå blott”. Alltsedan dess har den svenska flaggan i varierande storlek och nyans vajat över landet.

Idag råder en ordning som innebär att utseendet på svenska flaggan regleras i lag men flaggdagarna regleras i förordning. Det finns dock inga föreskrifter som reglerar när myndigheterna skall flagga eller ens vilken flagga som skall föras. Frågan om flaggning över enskilda myndigheter blir istället föremål för beslut för den enskilda myndighetschefen, och i brist på dennes engagemang, kanske någon helt annan.

Många myndigheter flaggar med EU-flaggan eller med politiska och ideologiska flaggor. Den svenska flaggan är en symbol för Sverige och därmed i förlängningen för svenska myndigheter. Alla regler för flaggning bör samlas i en enda flagglag. Flagglagen bör innehålla regler för flaggans utseende, ceremoniel för flaggning, vilka flaggdagar som skall anses vara officiella och att myndigheter endast skall föra den svenska flaggan, regionala flaggor, eventuella gästflaggor och myndighetsspecifika flaggor. Flagglagen bör även påbjuda att samtliga svenska myndigheter skall flagga på officiella flaggdagar och iaktta de ceremonier som gäller för flaggning. Vad gäller privat flaggning bör sådan snarare uppmuntras än påtvingas.

Sverigedemokraterna menar vidare att principer från andra europeiska demokratiers flagglagar bör beaktas vid utformningen av den nya lagen.

Slutligen anser Sverigedemokraterna att missaktning mot Sverige och svenskarna genom skändning av den svenska flaggan är förkastligt och detta på något sätt bör komma till uttryck i den nya lagen – dock inte genom att kriminalisera det.

Oscar Sjöstedt (SD)

Ludvig Aspling (SD) *Roger Hedlund (SD)*

Fredrik Lindahl (SD)